

بررسی اثربخشی رویکرد شناختی - رفتاری بر تکانشگری در نوجوانان دختر

مرضیه محمدزاده مدیری^۱، مریم موسوی نیک^۲، معبود امیدی^۳

^۱ کارشناس ارشد روان شناسی بالینی موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی حکیم ناصر خسرو ساوه. ایران

^۲ استادیار موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی حکیم ناصر خسرو ساوه. ایران (نویسنده مسئول)

^۳ مدرس گروه روان شناسی موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی حکیم ناصر خسرو ساوه. ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی رویکرد شناختی - رفتاری بر تکانشگری در نوجوانان بود. این پژوهش در قالب یک پژوهش نیمه آزمایشی با گروه گواه و در چهارچوب یک طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون برای دو گروه آزمایشی و گواه اجرا شد. جامعه‌ی آماری این پژوهش را کلیه‌ی نوجوانان ۱۴ تا ۱۸ سال دختر که در سال ۱۴۰۰ ساکن شهر تهران بودند، تشکیل می‌دادند. حجم نمونه شامل ۳۲ نفر که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و سپس به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه در هر گروه ۱۶ نفر جایگزین شدند. در این پژوهش از پرسشنامه تکانشگری بارت نسخه یازدهم (۲۰۰۴) استفاده گردید و مداخله با رویکرد شناختی - رفتاری به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای در گروه آزمایش انجام گردید. داده‌های پژوهش با آزمون تحلیل کواریانس یک متغیری (آنکوا) و مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد مداخله با رویکرد شناختی - رفتاری در سطح ($F=778/199, P < 0/01$) تکانشگری در مرحله پس‌آزمون اثر معناداری داشته است. بنابراین با توجه به معنی دار شدن فرضیه این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که در این پژوهش، مداخله رویکرد شناختی - رفتاری توانسته است تکانشگری را در نوجوانان دختر کاهش دهد.

واژه‌های کلیدی: رویکرد شناختی - رفتاری، تکانشگری، نوجوانان، پرسشنامه تکانشگری بارت